

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. et Mgr. Bc. Petrem Jíříkem ve věci

žalobce: P. M., narozen X
bytem X

proti

žalovanému: Krajský úřad Jihočeského kraje
sídlem u Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2024, č. j. KUJCK 7418/2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Rozhodnutím prvostupňového správního orgánu Magistrátu města České Budějovice ze dne 4. 10. 2023, č. j. SO/15612/2023, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), Shodu s prvopisem potvrzuje: A.Z.

kteřeho se dopustil z nedbalosti tím, že dne 29. 4. 2023 ve 21:09 hodin v Českých Budějovicích, ul. Novohradská, řídil motorové vozidlo Audi, RZ X, přičemž u domu č. p. 749/9, ve směru na obec Nedabyle, předjížděl na přechodu pro chodce, čímž porušil § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu. Za toto jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 7 000 Kč a trest zákazu činnosti v délce 8 měsíců. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný postupem dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změnil prvostupňové správní rozhodnutí tak, že zrušil uložený zákaz činnosti a upravil čas spáchání přestupku.

2. Včasnou žalobou brojí žalobce na prvním místě vůči zjištěnému skutkovému stavu, včetně toho, že žalovaný se s jeho námitkami vypořádal nesprávně. Žalobce má za to, že spáchání přestupku nebylo prokázáno; nebylo prokázáno, zda žalobce předjížděl na přechodu pro chodce nebo v jeho bezprostřední blízkosti před ním. Žalovaný rovněž nespécifikoval, co konkrétně považuje za „bezprostřední vzdálenost před přechodem pro chodce“.
3. Žalobce cituje vyhodnocení videozáznamu pořízeného Policií ČR, avšak i přesto má za to, že jednání, které je mu kladeno za vinu, nebylo prokázáno. Žalobce dne 15. 3. 2024 provedl místní šetření v daném místě, přechod pro chodce se nachází cca 2 metry za vjezdem k čerpací stanici a cca 90 – 100 metrů za tímto vjezdem je zastávka MHD; dopravní značení upozorňující na přechod pro chodce není od zastávky MHD viditelné ani v obrysech, „*jak konstatuje jako stěžejní důkaz žalovaný*“, to je viditelné 15 metrů před přechodem a jeho rozlišitelnost je značně snížena poutačem čerpací stanice. Žalobce namítá, že dopravní značku upozorňující na přechod pro chodce nemohl vidět, mohl ji zaznamenat v poslední vteřině, což při rychlosti jízdy 50 km/h, 15 m/s nedává prostor k reakci, když ani o existenci vodorovně vyznačeného přechodu pro chodce neměl žalobce povědomí. Tím spíše, konstatuje-li sám žalovaný, že význam svíslé dopravní značky je zřejmý až v místě odbočky k čerpací stanici, cca 3 metry před přechodem pro chodce. Policejní hlídka hodnotila jednání žalobce na vzdálenost 80 – 100 metrů, žalovaný v klidu kanceláře. Jsou zde nejasnosti, které žalobce navrhoval odstranit místním šetřením, znaleckým zkoumáním videozáznamu, které by potvrdilo, že žalobce nemohl v místě předjíždění předpokládat přechod pro chodce s ohledem na světelné reklamní zařízení, které jasně září za snížené viditelnosti.
4. Nelze rovněž opomenout, že žalovaný přesně nezjistil místo začátku předjíždění.
5. Umisťování dopravního značení je řešeno Zásadami pro dopravní značení na pozemních komunikacích; bylo by zde vhodné užít reflexní zvýraznění. Žalobce popisuje, že dopravní značení musí být srozumitelné, výstižné, intuitivní, úplné, jednoznačné. Postupné vnímání dopravní situace nemá být ničím rušeno, jako například reklamními poutačemi. Dopravní značky musí být v obci viditelné minimálně na 50 metrů, což zde splněno není. Značky a dopravní zařízení nesmí být překryty; reklamní zařízení nemá tvořit pozadí značky.
6. Žalovaný se nevypořádal s důkazními návrhy žalobce. Žalobce rovněž brojí proti užívání pojmů jako „zhruba, přibližně“ ve výroku rozhodnutí.
7. **Žalovaný ve svém vyjádření** ze dne 9. 4. 2024 navrhl podanou žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

II. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez jednání postupem podle § 51 s. ř. s.
9. Žaloba není důvodná.
10. Na prvním místě se krajský soud zabýval otázkou (ne)přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a dospěl k závěru, že rozhodnutí je přezkoumatelné. Podle konstantní judikatury se za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů považuje především takové rozhodnutí, v němž nebyly vypořádány všechny námitky, dále rozhodnutí, z jehož odůvodnění není zřejmé, proč právní argumentaci účastníka řízení soud považoval za nedůvodnou a proč námitky považoval za liché, mylné či vyvrácené, rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jak byla naplněna zákonná kritéria, případně by nepřezkoumatelnost rozhodnutí byla dána tehdy, pokud by z rozhodnutí nebylo zřejmé, které podklady byly vzaty v úvahu a proč (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS, ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 As 10/2005-298, č. 1119/2007 Sb. NSS, či ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001-47, č. 386/2004 Sb. NSS). Přezkoumatelnost rozhodnutí není závislá na subjektivní představě účastníka o tom, jak podrobně by mělo být odůvodněno; stejně tak nesouhlas účastníka s právním názorem správního orgánu nezakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, v němž je tento názor obsažen (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2019, č. j. 1 Afs 184/2019-38).
11. Žalovaný reagoval na námitky žalobce, je zřejmé, jakým způsobem je vypořádal a proč je nepovažoval za důvodné. Stejně tak žalovaný reagoval i na důkazní návrh žalobce na znalecké zkoumání videozáznamu, které považoval za nadbytečné, neboť rozhodné skutečnosti jsou viditelné bez jakýchkoli pochybností a k hodnocení záznamu není zapotřebí zvláštní odborné způsobilosti. Žalobce s tímto závěrem nesouhlasí, to však nepřezkoumatelnost rozhodnutí nezakládá. Jak plyne z níže předložených závěrů krajského soudu, videozáznam je skutečně hodnotitelný bez jakýchkoli problémů, bez jakékoli zvláštní odborné způsobilosti a jakékoli další dokazování je v tomto ohledu skutečně nadbytečné. Co se týče místního šetření, které měl žalobce dle žaloby v řízení před správními orgány navrhopat, takový důkazní návrh nebyl vznesen, a to ani na ústním jednání dne 13. 9. 2023, ani ve vyjádření ze dne 19. 9. 2023 a ani v rámci odvolání ze dne 15. 10. 2023, ani dříve v rámci brojení proti příkazu vydaného v této věci.
12. Dle § 18 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu platí, že *řidič nesmí předjíždět na přechodu pro chodce nebo na přejezdu pro cyklisty a bezprostředně před nimi*. Jelikož žalobce byl uznán vinným z toho, že předjížděl **na přechodu pro chodce**, není výklad pojmu *bezprostředně* pro tuto věc zásadní.
13. Popis videozáznamu učiněný žalovaným na straně 3 a 4, žalobcem citovaný na straně 2 žaloby, shledává krajský soud věcně správným, korespondujícím se zjištěními soudu. Z tohoto důvodu na něj krajský soud odkazuje (k tomuto postupu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130), přičemž tento popis odpovídá i s následujícím nákresem situace ve správním spise; srov. i níže popsání snímky z videozáznamu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A.Z.

Nákres situace

Zdroj: správní spis

14. Samotný videozáznam je v tomto případě vše vypovídající a krajský soud proto níže poukazuje na tři zásadní momenty, a to na začátek samotného předjíždění, jeho průběh, a pohled z policejního vozidla v přibližném místě zahájení předjíždění žalobcem. Při přehrání záznamu je oproti statickým snímkům bez jakýchkoli pochybností zřejmé, že žalobce předjížděl na přechodu pro chodce. Užívání pojmu jako „zhruba“ nebo „přibližně“ správními orgány při popisu videozáznamu vyjadřuje jistou míru přibližnosti za současné dostatečné míry určitosti. Nelze po správních orgánech vyžadovat například to, aby popisovaný děj specifikovaly s přesností na desetinu vteřiny – viz např. „*policie se zhruba v čase 21:09:03 h...*“ nebo „*vozidlo odvolatele se zhruba v čase 21:09:04 – 21:09:05 nachází...*“ (důraz doplněn).
15. Na snímcích je v různé kvalitě viditelné svislé dopravní značení „IP6 Přejechání pro chodce“, následně je viditelné i vodorovné dopravní značení „V7a přechod pro chodce“. Krajský soud z videozáznamu nemá pochyb o dostatečné a včasné viditelnosti, rozpoznatelnosti tohoto dopravního značení. Nelze opomenout, že s ohledem na příznivou viditelnost (žalobce zhoršenou viditelnost ani nenamítá), bylo toto dopravní značení ve skutečnosti viditelné lépe než na samotném záznamu, jehož kvalita je omezena technickými parametry kamery.

Snímky z videozáznamu

1) Začátek předjíždění

Červenou šipkou označeno vozidlo žalobce. Svislá dopravní značka nezvýrazněna, v samotném záznamu blíže neurčitelná modrá dopravní značka rozpoznatelná.

2) Průběh předjíždění

Červenou šipkou označeno vozidlo žalobce. Svislá dopravní značka zvýrazněna zeleným kruhem.

3) Pohled z policejního vozidla v přibližném místě zahájení předjíždění

Shodu s prvopisem potvrzuje: A.Z.

Červenou šipkou zvýrazněno vozidlo žalobce. V zeleném kruhu v záznamu rozpoznatelná svislá dopravní značka – přechod pro chodce, v zeleném obdélníku zvýrazněno bez obtíží rozpoznatelné podélné dopravní značení – přechod pro chodce.

Zdroj: videozáznam (zvýraznění doplněno, červená šipka – vozidlo žalobce, zeleně – dopravní značení; popis soudu)

16. Ve smyslu § 4 písm. a) a § 18 zákona o silničním provozu je žalobce jako řidič motorového vozidla povinen přizpůsobit rychlost svojí jízdy aktuálním podmínkám provozu a denní době; není-li žalobce schopen vnímat obsah dopravního značení, je povinen rychlost svojí jízdy upravit tak, aby byl schopen svým zákonným povinností dostát (srov. prezentované výpočty žalobce a závěry jeho vlastního „místního šetření“).
17. Jak popisuje i Nejvyšší správní soud v bodě 16 rozsudku ze dne 2. 5. 2024, č. j. 3 As 16/2023-41, „povinností řidiče silničního motorového vozidla je dodržovat neustálou pozornost nad silničním provozem a být plně koncentrován, což je zásadní předpoklad pro bezpečnou jízdu. V rozsudku ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 As 97/2011 - 132, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „[ř]idič je odpovědný za to, že provádí při jízdě pouze takové úkony, při nichž dokáže mít situaci na vozovce, včetně okolních vozidel a dopravního značení, neustále pod kontrolou“ (obdobně viz rozsudek téhož soudu ze dne 6. 6. 2013, č. j. 7 As 149/2012 - 32). Z judikatury Nejvyššího správního soudu také vyplývá, že řidič má povinnost řídit se dopravním značením, respektive následně nést odpovědnost za jeho nedodržení, i když jej přehlédne. Výjimku představuje případ, kdy jde o značení vzájemně rozporné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, č. j. 7 As 55/2015 - 29)“; taková výjimka v této věci nenastala.
18. Žalobce byl postižen za jednání, kterého se dopustil z nedbalosti a jeho úvahy o tom, kdy a jak mohl či nemohl seznat dopravní značení neshledává krajský soud s ohledem na jeho povinnosti jako řidiče relevantními. Samo dopravní značení tak, jak plyne z videozáznamu je viditelné bez jakýchkoli obtíží a ani argumentace založená na světelném poutači benzínové stanice není důvodná, neboť tento poutač se nachází mimo linii pohledu na svislou dopravní značku a tato jím není jakkoli ovlivněna (nesplývá s ním; viz Shodu s prvopisem potvrzuje: A.Z.

videozáznam či shora vybrané snímky). S ohledem na uvedené je nadbytečné, aby se krajský soud zabýval úvahami žalobce o účelu dopravního značení a jeho umístování či zvýrazňování reflexními prvky.

19. Závěry žalobceva vlastního „místního šetření“ a jím jednostranně prezentované skutečnosti, jakož i předkládané výpočty nemohou objektivně zpochybnit skutkový stav zjištěný na základě pořízeného videozáznamu. Videozáznam přestupkové jednání žalobce zachycuje bez jakýchkoli pochybností a rovněž dokládá bezproblémovou viditelnost nejen svislého, ale i vodorovného dopravního značení. K tomu lze pouze dodat, že s ohledem na obsah videozáznamu by i například řádně provedené místní šetření bylo nadbytečné.
20. Žalobce netvrdí, že by předjížděl v místě, kde je to dovoleno, nýbrž fakticky zpochybňuje, že by jednal zaviněně, když si existence přechodu pro chodce nebyl vědom, dopravního značení si nevšiml či všimnout nemohl. To však krajský soud odmítá. Již v kontextu povinností žalobce jako řidiče jednal žalobce zaviněně, minimálně v rovině nedbalosti tak, jak popsaly správní orgány.
21. Krajský soud vážil, zda žalobce užitou argumentací nemíří ke zpochybnění zákonnosti umístěného dopravního značení – opatření obecné povahy, které by bylo nutno považovat za návrh na incidenční přezkum, dospěl však k názoru, že nikoli. Žalobce takový návrh explicitně nečiní a jeho argumentace je založena převážně na obecném popisu dílčích otázek spjatých s umístováním dopravního značení bez jednoznačně konkrétního propojení s projednávanou věcí, vyjma otázky poutače, který je však umístěn mimo linii dopravního značení. Tato argumentace není implicitním návrhem na přezkum opatření obecné povahy, nýbrž součástí žalobní argumentace mající za cíl vyvrátit to, že by žalobce jednal zaviněně.

III. Závěr a náklady řízení

22. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 21. května 2024

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jiřík, v.r.
samosoudce